

Kevään Into-kirjat tulevat!

Into Kustannus jatkaa omaa polkuaan – keväällä ilmestyy ainakin kuusi uutta pamflettia. Lisäksi tuotamme tietokirjoja Liken Pystykorva-sarjaan.

Kevään avaa Juha Suorannan *Piilottajan päiväkirja*, se ilmestyy helmikuun alussa. Juha Suoranta piilotti kotiinsa turkulaisessa vastaanottokeskuksessa käännytystä odottaneen nuoren afganistanilaismiehen ja kirjoitti kokemuksistaan päiväkirjaa. Kirja on huima kuvaus, mitä tapahtuu kun suomalaisprofessori yrittää oikaista maahanmuuttoviranomaisten virheen. Pentti Linkolan uusintapainoksena ilmestyyvä *Isänmaan ja ihmisen puolesta* on huikempia koskaan suomeksi julkaistuja pasifistisia tekstejä – ja teksti on taas ajankohtaisempi kuin pitkään aikaan.

Salla Korpelan toimittama visiointi hyvinvoinnin tulevaisuudesta *Ajattelijoiden pidot* antaa eväitä hyvinvoinnin järjestämiseksi uusissa oloissa. Kirja on tarpeellista luettavaa kaikille, jotka tuskailevat hyvinvointipalvelujen murenemista ja miettivät vaihtoehtoja. *Ajattelijoiden pidot* sisältää uusia näkemyksiä ja yhdistää ympäristön asettamat vaateet tukevasti hyvinvointikeskusteluun.

Keväällä ilmestyy myös Arkadi Babtshenkon jo 12 kielellä ilmestynyt järjestyttävä kuvaus nuoresta miehestä Venäjän armeijassa: *Sodan värit*. Kirja on omaelämäkerrallinen kuvaus Venäjän armeijan omiin sotilaisiin kohdistumasta veret seisauttavasta väkivallasta. Teos on ollut menestys muualla Euroopassa.

Into-kirjat kustantaa Like.

Lisätiedot

Jaana Airaksinen, Into Kustannus

Jaana.airaksinen@mondediplo.fi

045 6334495

Kevät 2010

Into-pamfletit

Juha Suoranta:

Piilottajan päiväkirja

Mitä tapahtuu, kun suomalaisprofessori yrittää oikaista maahanmuuttoviranomaisten virheen? Keväällä 2009 erikoinen sattuma muutti Ashraf Sahilin elämän. Nuori afganistanilaismies odotti turkulaisessa vastaanottokeskuksessa käännytystä, kun maailmaa kiertänyt kiireellinen avunpyyntö saavutti tamperelaisen professorin: voisiko joku auttaa Ashrafia?

Juha Suoranta tarjosi turvapaikan ventovieraalle, vieraassa tilanteessa olevalle pojalle. Piilottajan päiväkirjassa Suoranta kertoo kohtaamisestaan suomalaisen maahanmuuttopolitiikan kanssa: moraalista, toivosta, voitoista ja tappioista nyky-Suomessa. Kirja itkettää ja naurattaa – ja on selvän tosi.

Juha Suoranta on kasvatustieteilijä, tietokirjailija ja aikuiskasvatuksen professori Tampereen yliopistossa.

Ilmestyy helmikuussa.

Pentti Linkola:

Isänmaan ja ihmisen puolesta mutta ei ketään vastaan (uusintapainos)

Pentti Linkolan aseistariisuva klassikko. Jännitteisenä jälleenrakennuksen ja terrorismin vastaisten sotien aikana Linkolan kirja on taas ajankohtainen. Aikanaan kohua herättäneessä pamfletissa Linkola kehottaa kieltäytymään aseista. Pentti Linkola oli ensimmäisiä suomalaisia pasifisteja 1960-luvulla, jolloin isänmaan puolustaminen asein oli vielä tuoreessa muistissa. Globaalit ongelmat tekivät tuloaan, ja niin myös solidaarisuus.

Pasifismi vaikutti 1960-luvulla lukuisten ryhmien tapoihin nähdä maailman kriisit, ja se voi tehdä saman myös tänään. Suomen asevoimat ovat jääneet hartaudenosoitukseksi veteraaneillemme. Silti parannuksia aseistakieltäytyjien oikeuksiin ei ole nähtävissä.

Kuulee väitettävän, että puolustusvoimat eivät välttämättä sisällä väkivaltaista tarkoitusta – ne ovat hätävara, jonka vilpittömästi toivotaan jäävän ikuisesti käyttämättä. Tämä on sinisilmäistä ajattelua – eivätkö esimerkiksi upseerit joutuisi toivottoman turhuuden tunnon valtaan, jos he uskoisivat, ettei heidän kykyjään koskaan tarvittaisi tositoimessa?

–Pentti Linkola

Ilmestyy helmikuussa. Uusintapainos, alkuteos omakustanne 1960.

Salla Korpela (toim.):

Ajattelijoiden pidot – tulevaa hyvinvointia hahmottamassa

Mitä tarkoittaa hyvinvointi vuonna 2030? Miten eletään maailmassa, jonka suurin haaste on ilmastonmuutoksen torjunta? Täytyykö ihmisille määrätä henkilökohtaiset päästökiiintiöt tai maksimielintaso? Miten toteutuu demokratia ubiikkimaailmassa, miten selviävät puolueet? Pysyykö koulutus haasteiden perässä? Yhteiskunta vai eriskunta? Henki vai rahat?

Yhdeksän ajattelijaa kokoontui kesällä 2009 perinteisten Pitojen hengessä pohtimaan yhteiskunnan kehitystä pitkällä tähtäimellä. Mukana olivat Isä Ambrosius, Heikki Hiilamo, Karina Jutila, Leo Stranius, Tiina Silvasti, Tuula Helne, Teppo Eskelinen, Jaakko Kiander ja Riina Nevamäki.
Ilmestyy helmikuussa.

Diana Denham ja C.A.S.A collective (toim.):

Pannukahvia barrikadilla

Kun opit puhumaan, et enää halua olla hiljaa.

Tarinoita kaduilta ja kansannoususta. Opettajien lakko synnytti Meksikossa vuonna 2006 tapahtumasarjan, joka hakee vertaistaan. Oaxacan osavaltion kuvernööri hajotti opettajien lakkoleirin. Tilanne johti kansannousuun ja ruohonjuuritason hallintoon. Lopulta liittovaltio lähetti erikoisjoukot tukahduttamaan rauhanomaisen liikkeen.

Kirjassa kansanliikkeeseen osallistuneet oaxacalaiset kertovat oman tarinansa, kertojina opettaja, isoisoäiti, toimittaja, alkuperäiskansojen foorumin aktiivi, opiskelija, leski kotiapulainen ja 9-vuotias poliittisen vangin poika. Kirjoituksista välittyy voimaantumisen silkka riemu ja pettymys kuvernööriin. Hetken oli kuin demokratia olisi syntynyt uudelleen.

Vuonna 2010 Meksikon vallankumouksesta on kulunut 100 vuotta. Nyt muutosta kaivataan taas.

Ilmestyy maaliskuussa. Useita kääntäjiä. Alkuteos *Teaching Rebellion – Stories from the Grassroots Mobilization in Oaxaca*.

Outi Hakkarainen ja Mira Käkönen (toim.):

Kenen ilmasto?

Uutta politiikkaa. Monien aktivistien ja tutkijoiden mielestä päästökauppa ja hiilimarkkinat eivät ratkaise ilmastonmuutosta, niillä vain kierrätetään riskejä. Maksajiksi joutuvat etenkin kehitysmaiden köyhät ja seuraavat sukupolvet. Jotkut puhuvat ilmastokolonialismista. Mistä Kööpenhaminan joulukuun 2009 ilmastoneuvotteluissa sovittiin? Mitkä kysymykset jäivät vaille vastausta? Pamfletti pohtii, miten ilmaston ylikuumenemisen voisi estää nykyistä paremmin ja oikeudenmukaisemmin.

Kenen ilmasto? -pamfletti murtaa mahdollisen ja mahdottoman välisiä rajoja ja piirtää uudenlaisten ratkaisujen kartaston. Kirjoittajina muun muassa Walden Bello, Larry Lohmann ja Louis Lebel.

Rahaa voidaan hyvinkin tarvita joihinkin asioihin, mutta väärissä käsissä

ja yhteyksissä siitä voi olla ilmastonmuutoksen torjunnassa enemmän haittaa kuin hyötyä.

- Larry Lohmann
Ilmestyy toukokuussa.

Meri Koivusalo ja Outi Hakkarainen:

Sairasta menoa

Terveys kaupan. Globaali kauppapolitiikka on terveyden paradoksi. Palveluja kaupataan yhä markkinaehtoisemmin palvelujen tuottajien etujen mukaisesti: terveydenhuollon markkinoistuminen lisää kuluja ja eriarvoisuutta. Toisaalta tiedetään, että kilpailu laskee lääkkeiden hintoja, mutta kauppasopimukset lisäävät tuottajien yksinoikeuksia ja vähentävät kilpailua.

Kauppapolitiikan ratkaisu terveydenhuollon ongelmiin on ollut laatia poikkeamia ja antaa köyhimmille maille erityisiä vapauksia. Ongelmien taustalla olevat kansalaisten, terveydenhuollon ja yritysten etujen ristiriidat hämärtyvät ja usein lähtökohdat ovat pitkällä tähtäimellä eettisesti kestävämpiä.

Sairasta menoa -pamfletti tarkastelee Etelän ja teollisuusmaiden terveydenhuollon uusia ongelmia. Teos pohtii myös, miten kauppapolitiikan ja talouden toimet rajaavat terveystalouden liikkumavaraa.

Meri Koivusalo on lääkäri ja kansainvälisen terveystalouden tutkija. Hän on kirjoittanut globalisaatiosta ja terveystaloudesta, etenkin kansainvälisen kaupan ja kansainvälisten järjestöjen ja terveystalouden yhteyksistä.

Outi Hakkarainen on Kepan ohjelmasuunnittelija, aktivisti ja Meksiko-tutkija.

Ilmestyy toukokuussa.

Pystykorva-kirjat

Tove Selin ja Kristiina Vainio (toim.):

Vaaleilla harvainvaltaan – Aasian demokratian tila Oligarchy by Elections – Angels to the State of Democracy in Asia

Käsikirja Aasiaan. Diktatuurit murenivat kansanliikkeiden jalkoihin Itä-Euroopassa vuodesta 1989 alkaen, Filippiineillä 1986, Nepalissa 1991, Thaimaassa 1992 ja Indonesiassa 1998. Vuonna 2008 kansanliikkeet nostivat oppositiossa olleen Demokratiapuolueen valtaan Thaimaassa. Aasiassa puolueet ovat usein yhden miehen tai klaanin ympärille syntyneitä ryhmittymiä, eivät ideologisesti muodostuneita. Miten tässä ympäristössä toimii eurooppalaisen mallin mukainen, yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden ja monipuoluejärjestelmän varaan rakentuva demokratia, vai toimiiko se ensinkään? Onhan sotilasdiktatuuri Burmakin lupailut vaaleja vuodeksi 2010. Toisaalta sosialistiset yksipuoluemaat ovat toden teolla alkaneet kehittää ruohonjuuritason demokratiaa.

Suomen- ja englanninkielinen kirja valottaa demokratian tilaa ja paikallisia ratkaisuja Aasiassa. Samalla se on oiva käsikirja lyhyiden uutisten taustoittamiseen.

Kirjoittajina Saleh Abdullah, Pekka Borg, Minna Hakkarainen, Ville-Veikko Hirvelä, Timo Kuronen, Joonas Pietarila, Indra Adhikari, Uddhab Pd. Pyakurel ja Marko Ulvila, Taru Salmenkari, Tove Selin, Kalle Sysikaski ja Ko Ko Thett.

Ilmestyy maaliskuussa.

Arkadi Babtshenko:

Sodan värit

Aikamme realistisimpia sotakuvauksia. *Sodan värit* on Arkadi Babtshenkon omaelämäkerrallinen kertomus Venäjän armeijan väkivaltakulttuurista ja nuoren sotilaan elämästä Tshetshenian sodassa. Kirja kääntää armeijan raa'an ja karun todellisuuden haastavaksi ja välillä karmaisevan kauniiksi proosaksi.

Noin miljoona venäläistä on palvelut Tshetsheniassa kuluneen kymmenen vuoden aikana. Monet taistelivat tietämättä, miksi ja ketä vastaan he olivat sodassa.

Arkadi Babtshenko (s. 1977) on moskovalainen sotaveteraani ja *Novaja Gazeta* -lehden toimittaja. Lakia opiskellut Babtshenko lähetettiin 18-vuotiaana Tshetsheniaan lyhyen sotilaskoulutuksen jälkeen. Sodasta palattuaan hän kirjoitti muistelmaan rankoista kokemuksistaan "saadakseen sodan ulos sisältään".

Babtshenkon kirjaa voi vain verrata todella suuriin sotakertomuksiin, ja Erich Maria Remarquen "Länsirintamalta ei mitään uutta" (1929) on selvästi saanut modernin vastineensa.

– Svenska Dagbladet

Ilmestyy huhtikuussa. Käännös Anu Lönnqvist. ilmestynyt venäjäksi pienoiskertomuksina eri julkaisuissa. Ilmestynyt kirjana 12 eri maassa, muun muassa ruotsiksi *Krigets färger*, Ersatz.